

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
belső farkasutczában 81 szám alatt.

Megjelen e lap hetenkint négyszer u. m. vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ára: négyhavas sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 kr., negyedsor 4 kr. Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadóhivatalnál kezelik.

KIADÓ-HIVATAL:
Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás

Lapunk folyama a jövő ápril 1-jén új évnegyedbe menvén át, tisztelettel kérjük fel t. cz. előfizetőinket további megrendeléseik megtételére.

Előfizetési ár:

April—decemberi folyamra . . . 9 ft.
Félévre 6 " "
Évnegyedre 3 " a. é.

Az előfizetési pénzek lapunk kiadóhivatalába Stein J. középutczai könyvkereskedésébe bérmentve küldendők.

Kolozsvár, martius 21-kén 1862.

(D) „Francziaországnak egy journalistája van; s ez: a császár.”

Ezen schackesperi mondatban jellemezte Favre Gyula, a francia képviselőt közlebbi egyik ülésében a francia sajtó helyzetét, mint a mely egész Franciaországban kénytelen vagy hallgatni, vagy a szerint táncolni, a mint a legfelsőbb páholyból adják a jelt.

Azt mondók, kénytelen hallgatni; inkább azt értettük, hogy „elhallgatni”, mert azon mozgékony és szabadeszmékhez szokott nemzetenél nem igen létezhetik lap, a mely hallgatni akarna; és annival kevésbé hallgathat, mert már-már alig van valamely politikai esemény a világon, melybe a francia császári politika bele ne volna elegyedve, és így a francia sajtó nem bírhatja más elnyomott nemzetek sajtójának azon nagy előnyét, hogy ha magáról nem beszélhet, beszéljen másokról, s így szükséges rovatait betölthesse akkor is, ha benn saját kormányának politikájából mit sem oszthat.

Midőn tehát a politikai lapot nem lehet vezér-
eziknek helyett a „pityoka termelésről” irt értekezésekkel szárnyra bocsátani: könnyen felfoghatjuk mindenki a napisajtó tantulusi kinjait ott, hol csak egy akarat, egy gondolat, egy eszme uralkodik, s a nagy emberiség arra van kényszerítve, hogy ha tesz-
szik ha nem, ezen akarat határain belül alkalmazkodjék.

Ily ország közvéleményével maga egy ország avagy kormánya sem lehet tisztában, annival kevésbé a világ; és így habár a Napoleonok nevét az első császár óriási népszerűségének reminiscenciái nagyfénnyel állíthatják a francia nép közvéleménye elébe, még sem merhetné senki elmondani, hogy ezen trón szilárdul volna begyökerezve a nép szeretetébe.

Egy trón, mely igazságos, jóakaró és népszerű, sohasem adhat magáról oly bizonyítványt, a minőt Favre a véleménysszabadságot tárgyazó nyilatkozatában felmutatott. Nézzük Angolhont vagy Belgiumot; beszélhet ott tetszése szerint mindenki, irhat nyíltan és szabadon. A törvény körülírta az állam fejének és az alaptörvényeknek sérthetlenségét; s miután az államfő hű orje a törvénynek, az egész nemzet csak szeretni tudja őt, s csak hű lenni azon törvényekhez, melyek egy nagy ország dicsőségét, szabadságát s boldogságát annyira biztosítják.

Talán érettebb a szabadságra az angol nép, mint más nemzetek? Ki teheti kérdésebe ezt? A jogra, szabadságra minden nemzet egyiránt érett, csak kormányoztassék az saját közvéleménye, meggyőződése és felfogása, az az a mi egyre megy ki: ön-maga által hozott törvények szerint. Annyi jogra, annyi szabadságra érdemes minden ország, a mennyit maga tud magára nézve legcélszerűbben belátni, és igen hibáznak azok, kik a történelmi országokat bizonyos doctrinair theorikák alá akarják ostromozni; mert a nemzetek, az országok felfogása azon történelmi és családi hagyományokhoz van kapcsolva, melyeknek az ő életük csak folytatása. Az emberiségi eszmék apránként mindenková beszívárognak, de civilisálni, vagy civilisátnak állított fel-

fogáshoz alkalmazni valamely ország közvéleményét erőszakkal nem lehet. Így igen bohókás frasisz az, hogy valamely nemzet nincs reáérve a szabadságra. Erettebb-e a baskirok földjének, mint Kurhessennek népe? És nagyobb volt-e az ő székelők civilisatioja mint a mai Franciaországé? És az ő székelők háboríthatlanul élvezték, valamint a baskirok is Európában páratlan szabadságukat, s eléggé igazolták azt, hogy az ember már úgy van teremtvé, hogy szabad legyen; míg Franciaország vagy a kis Kurhessen mivel népe felett az uralkodók egyéni akarata a törvény.

Minden nép rá van érve a saját felfogása szerinti szabadságra, csak egyik szerencsétlenebb mint a másik, s nem bírhatja azt; vagy pedig túl telt reá nézve a szerencse pohara s nem bírja kiüríteni a nagy kegyelmet, mely róla annyira akar gondoskodni, hogy neki önmagáról semmi gondoskodni valója ne maradjon. Így van Franciaország; érette s nevében mindent megtesz a császár, neki nincs más dolga: fizesse az adót s harcoljon, ha csatára szólíttatik. Adja pénzét és vérét egy eszméért, melyet nem tudja hogy mi; mert ki ismerné Franciaországban Napoleon végcéljait? Adja vérét azért, a mi az ő szolgaságának még mind csak eszköze: a dicsőségért.

Mit ér a dicsőség? A népeknek szabadság és jólét kell. Mit ér az egység, hogy géppé tegye a társadalmat s rabkerékké abban az embert? Szabad mozgás kell a területeknek és országoknak saját geniusok szerint; mert a szabadságérzetben, az uralkodó tekintélyhez és a törvényhez ragaszkodásban van a valódi egység. Ez az, a mi az álladalmakat erősökké, boldogokká teheti.

Nem rohan-e például a magyar királyság fénykorában megtörteltet lelkességgel a magyar, a székelő, a szász, a kun, a tót, a horvát, védelmezni a közös királyság szabadságát most a török, majd a német, majd a cseh, lengyel, orosz s más nemzetek hadseregei ellenében? pedig mennyi különbség volt mindenik vidék és intézményeiben köz- és magán jogában; de összeköté az egy ország érdekének közössége, és a polgári szabadság védelmezésének mindennél drágább érdeke; és ez éppen azért volt drágább mindennél, mert egészen saját geniusának volt teremtménye saját szabadsága, s így mint saját gyermekét inkább szerette azt életénél.

„Francziaországban csak egy journalista van, s ez a császár.” Nagy szó ez, egy egész rendszert jellemez. Egy rendszert, mely nem engedi a népek, hogy ő is gondolkozzék; egy rendszert, mely parancsolni akarja a szemnek, hogy mit lásson, a szívnek, hogy mit érezzen jónak, üdvösnek és boldogítóknak!

Nehéz e láncz, és Franciaországban egész világ hallatára megzördült az. A nép a dicsőség mámorában altatva nem érezte annak nyomását; de ha sokat zörgetik, figyelni kezd reá, s észreveszi, hogy az létezik. És tudjuk, hogy egyes ember is olykor elég erős volt letépni lánczeit.

Kíváncsisággal nézhetünk a közel napok elébe, mit fog vajjon a francia császár kigondolni, hogy új dicsőség zajában újra elaltassa a lánczok csörmpölésének nesztét?

Az inségre jutott székelők

fölsegéllésére hozánk Selmezcéről beküldött 152 ft 20 krra nézve a következő intézkedő levelet vettük:

Selmece, március 10-kén, 1862.

T. szerkesztő ur! Multkor bátorokdunk t. szerk. urnak beküldeni azon 152 ft 20 krt. o. értékben, melyet az idevaló akademián tanuló magyar ifjuság hangverseny utján gyűjtött. Egyszersmind bátorokdunk t. szerk. urat fölkérni, hogy említett összeget sztkölködő székelő atyáinkiai némi fölségélyezésére fordítani — alkalmazni sziveskedjék. Erre mintegy válaszul, értesültünk becses lapjából, miszerint nagyon bajos azt méltón alkalmazni. Ennek következtében bátrak vagyunk (bócsánat a sok alkalmatlanságért) t. szerk. urat tisztelettel fölkérni, hogy a beküldött összeget sziveskedjék Fokszába küldeni Dr. Oroszhegyi Józsa urnak, hogy az ott bolygó és nyomor szenvedő székelő honfitársaink balsorsán kissé ennyítsen. A cél, melyet szerk. ur ajánlani méltóztatott, kétségkívül nemes; hanem az itteni akademiái ifjuság akarata az, hogy a pénz Fokszába küldésé Dr. Oroszhegyi urnak, ki arról már tudósított álta-

lunk. Reméljük megbocsátand t. szerk. ur alkalmatlankodá sáinkért, s bizva t. szerk. ur hazafias buzgalmában, ezen ügyet befejezettnak tekintjük. Végül pedig kérjük, miszerint becses lapjában kis tért engedjen arra nézve, hogy az átvett pénz kezeléséről a nyilvánosságnak hiteles kimutatást adhasson Dr. Oroszhegyi ur, kinek e feltét mellett szolgáltatit át a pénz.

Maradtunk t. szerk. ur őszinte tisztelői az akademiái ifjuság nevében:

Böckh János,

Jegyezte: Láng Nándor.

A fenirt intézkedés folytán a kezünkön volt 152 ft 20 krt jelen hű 19-kén térítvény mellett postára tettük, czimezve Fokszába orvos Oroszhegyi Józsa tisztelt barátunk- és munkatársunkhoz.

Szerk.

Erdélyi gazdasági egylet közgyűlése március 11-kén.

(Folytatása és vége.)

III. A pénztár vizsgálatára kinevezett bizottság jelentése olvastatik fel:

Tisztelt közgyűlés!

Mint a nagyon tisztelt közgyűlés becses bizodalma következtében kinevezett pénztárvizsgáló-bizottság, a gazdasági egylet pénztára állását számba vettük, a számadási könyveket átnéztük és mindezeket a legjobb rendben és állapotban találtuk ez alkalommal úgy, mint az előtti években. Pénztárnok Kulissek János ur, mint intézettünk vagyonának hű sáfára, az egylet pénzeit ép oly lelkiismerettel kezelte ma, mint ezelőtt, az egylet jólétét, gyarapodását és felvirulását kitarással, buzgó igyekezettel előmozdítani, s azt biztos alapra fektetni ma sem szünt meg. A kettős könyvvezetés tiszta és pontos, ugyan azért örömmel és megleléssel ismerjük el az uttal is pénztárnokunk érdemeit.

A pénztár állása a következő:

I. Alaptőke.

Athozatal 1860 dik évről	47,180 ft. 25 kr.
Jött hozzá 1861-dik évben	3,272 " 94 "
Összesen	50,453 " 19 "

II. Részvény és kamat:

a) Kölesön kiadott magány kötelezvényekben van	12,740 " — "
b) Földterhermentesítési kötelezvényekben	16,905 " — "
c) 74 magány kötelezvényekben	15,897 " 25 "
d) Kézpénzben, 20 db. arany 100 ft.	1,099 " 44 "
e) Fekvő birtokban	3,833 " 50 "
Összesen	50,453 " 19 "

III. Részvény és kamat:

Részvény és kamatból áthozatal 1860-dik évről	543 " 70 "
Bévélt 1861-ben, nagyobb része 59—60-dik évekről	2,593 " 55 "
Összesen	3,137 " 25 "
Kiadatott a rendes költségekre, melyeknek egy része 1860-dik évről maradt követelés volt	1,916 " 58 "
maradt 1862-re	1,220 " 67 "

IV. Gépszerző szakosztály:

1860-ban tartozott az egylet pénztárának volt kiadása 1861-ben	655 " 94 "
Összesen	668 " 2 "
Bévélt 1861-dik évben	441 " — "
tartozik	227 " — "

IV. Köztelek:

1860-dik év végén tartozott	3 " — "
Kiadott 1861-dik évben	1 " — "
Összes tartozás	2 " — "
Bévélt 1861-ben	1 " — "
Tartozik	1 " — "

Jegyzés. 1860-dik év végén maradt add szét, a titoknak ugyan azon évről maradt, s fedező még fizetetlen kün lévő csemefék árát beszédte s ez a 893 ft jövedelembe bele va. közteleknek most is van felszedendő követele 370 ftja. Ha ez a mennyiség beleend fizetve, köztelek adóssága 1000 ft.

Továbbá a kiadott 1899 ftból ment napszám ft. kerítésre 250 ft. Összesen 825 ft. mely összeget gyűlés a kertnek kölcsönkép határozta adadni.

V. Tárlat:

Ezen osztály pénzállása nem változott és van	393 ft. 68 "
és négy db. aranya összes.	413 " 68 "
ebből terménytárlatra kirekesztőleg 190 ft.	

VI. Irodalmi pályadíj:

Ez az osztály is változatlan marada és van	230 " — "
ebben 26 darab arany.	

Összeállítva:

Van a részvényosztálynak javára	1,220 " 67 "
A tárlat javára	413 " 68 "
Az irodalmi pályának	230 " — "
Összesen	1,864 " 35 "

Van a közteleknek kárara	1,363	56
A gépszerző szaknak	227	22
Összesen	1,590	78
Ehez járul a titoknokai nyílt számla	92	56
Összesen	1,683	34

Volt e szerint 1862-dik év elején a pénztárban:

a) Az alapítókénak	1,099	44
b) A többi osztályokénak	181	1

Pénztárnok Kulissek ur a kamatot és részvényt be nem fizetettek névsorát a kün lévő adósság mennyiségével együtt bemutattván, a hátralék 1854-ota 1861 végéig tesz mintegy 6000 ft. A névsort végig tekintve bizottság úgy vélekedik, hogy ezen mennyiségnek fele, mint egy 3000 ft. kétes jellemű adósság, a melynek nagyrésze törvényesen nem követelhető, vagy nehezen bevehető különböző okok miatt. Kolozsvárt, mart. 1-én 1862.

A tisztelt közgyűlésnek:

Páll Sándor.
Nagy Ferencz.
Ocsvai Ferencz.
Nagy János.

A közgyűlés a pénztárnak rendben talált állása és annak kezelése felől tett jelentést meglegedéssel veszi.

IV. A titoknok jelenti, hogy részvényesek: Berde Mózes és Kővári László az egyet alapító tagjaivá lettek és hogy Berde Mózes befizetett 100 ft. Dózsa István 100 ft. b. Bornemisza Lipót 100 ft. urbéri papirban; továbbá mint 100 ft. ur alapító tagot bejelenti Groisz Nándor urat. A gyűlés örömmel fogadja.

V. Elnök Tisza László, mint a gépismertető társulat elnöke jelenti, miszerint a szakosztály be nem fizetett részvénydíjainak felszedésére megbízatván, a hátralék egy részét, 500 ft. egybe is gyűjtötte; ezen összeget, mely a gépbozót szakosztály adósságát jóval felül mulja, a meghátráló, de bizonyosan meghapható, mint egy 900 ft. ra menő hátralékkal együtt rövid idő alatt az egyet pénztárába, a szakosztály által kijelendő számla beszedéséig.

VI. A Riséri-féle hordót a gyűlés legtöbbet ígérő tagtárs Hincz Györgynek adja el 600 ft. b. o. ér. és utoljag elhatározza, hogy ezen összegnek, mint Riséri alapítványok kamatait terménykiállítás alkalmával a legjobbnak ítéltélen bor megjutalmazására fordítja.

A gróf Eszterházi-féle kert függőben lévő megvásárlása tárgyában a közgyűlés annak megvételt határozza. A kert áránban fizetendő 4000 ft. nak előállítását, annak kölcsönkép meghatározandó részletekénki kifizetését, szóval a vásártígy elintézését az igazgató választmányra bizzá.

VII. A kamat és hátralék beszerzése, az ígért mennyiség biztosítása, az egyetnek kötelesegeiben és érdekeiben állván, kisegítő eszközökről kell gondoskodnia, emellegva czélszerűnek tartja, ha az ország különböző vidékein biztosokat nevez ki, kikhez az elnökileg felszólítandók tartozásait befizethetik. Ez ügy elintézésé, valamint annak elhatározása, hogy az egyet kétes tagjai közül kik legyenek a névsorból kihagyandók a közgyűlés által ugyan csak az igazgató választmányra bizzatik.

Békén, márczius-hóban, 1862.

Legyen szives tért adni becses lapjainban, egy helységiünkbeli fiatal család híven leirt szerencsétlen történetének.

U. J-nost többen ismerhették e lap olvasói közül, kik résztvettek az 1848-49-ki hadjáratban, egyike levén nevezett egyéniség a magyar hadsereg legfiatalabb hadnagyainak. Kinek is sikerült a hadsereg felbomlása után a fogságot vagy besoroztatást kikérülni, s megvonni magát ösi kis fészkébe, hol fiatal nője társaságában élvezte a családi élet édes örömeit, s ugy szólván boldog volt az 1861-dik évig; mikor is egy nő furakodott be a családi élet szentélyébe, hogy megmérgezzék annak örömeit s elhintse a féltékenységek örök veszélyt termő magvait. Nem esoda, ha mintegy varázstűsre tova tűnt a házastól minden boldogság, s mintha Isten sujtól keze nehezedett volna a fiatal házaspárra: folytonos szerencsétlenség tere lön az egyszerű kis családkör. Ugyanis: a nője féltékenysége által becstelében gyanúsított férj, magát kitisztázandó — az ily lényeges kérdésben rendesen szerencsétlenül végződő perre bizza becstelét, de az erkölcsi szennyfoltot nem tudván egészen lemosni magától, a mult év karásona nagyhetén saját házában felgázotta magát.

Elmondhatjuk: vajha inkább a több ezer bajtársakkal téren vértett volna el.

Tízves vért, ép egészségtől özvegy nem lévén egyetlenke felszerelt nevelésében elég örömet, új szív engedett s mintán örüléssel határos szerelme mozga: a közelebbi napokban megörült. (Ezt an a költők nagy szerelmek). Kezdetben talán orvos segíthet vala, mintán az örülési láz még a csendesebb s csak éjszakára súlyosodik meggy a körülte levők kénytelenek lekötözni a szerelme bálványával ábrándozó szerelme. szabad már most pár sorban vázlati — nére — azon eljárás, melylyel akartak és akar megíteni az illetők. Nem használ ott semmi okos csodálkozók és babonások iszonyú legiója vette, szerencsétlenebb apát, s elhittették, hogy a k. u. az ahoz értő asszony tudja meggyógyítani. Mit hát? Elvittek Háromszék Szárazpatak nevezetű faházhoz. Nem ártana az ilyeneket is valami hűs helyre, hogy egy kis józanodjanak, s a szegény népet még ne szegényítsék. Mintán annak gyógyszerere még dig nem segített, a babonások nem íjtek vissza az újabb kísérletől, „mert hátha csak ördög szállta meg a szegény eteg asszonyt?”

A nő unitárius vallású, de mintán ezen vallás lelkeszei nem értenek az ördögűzéshez — Jézus eltörölven őket és hatalmukat — a helybeli g. n. egyesült román lelkész hívta meg. A pap megjelent, szenteltvízzel előbb behintette az egész házat, ott saját nyelvén valamit pusmogott s felszólította a beteget, hogy ha meg akar gyógyulni: csókolja meg az elébe tartott keresztet; azonban szerencsétlen volt, mert ugy titotte mellette az ördög a lelkész urat, hogy

szinte elbukott, s csak mintán lekötözték végezhetette szolgáltatást a beteg körül.

Ily eljárásokkal hogyan lehessen remélni, hogy a babona elterjedett iszonyú vétké kiirtassék néptünk kebeléből?

Bizony, bizony még sokáig mondhatjuk el: Uram, jöjjön el a te országod.

A február 10-én dühöngött Orkánról hoztak közlést becses lapjai, mire csak annyit jegyez meg, hogy a vész a Mitács tetőn három embert temetett el s több maradt. A közlekedés a fülei vasgyár és Baróth közt nagy ideig meg volt akadva.

Sebestyén Károly.

Erzsébetváros. *) mart. 14-én, 1862.

Városunkban folyó hó 2-án Nagy Mihály vándor színesztársulata ült fel a művészet sátorát, s hogy feleltesse a mult időből merített keserű csalódásokat, naponta tartja a szorgalmas előadásokat. Ha van a társaságban jóra való tehetőség, mint Szöllősi és B. Róza; de van olyan is, ki szerepét meg nem tanulja, ki a darab fonalt, hol batást szűlne elejti, és így az élvezet minden himpórát elveszti. Tán ez oka: hogy a nézőközönség száma a hóval együtt mindinkább olvadoz. De uraim! ne legyünk szűkkeblűek, mert ha áll is az: Tempora dum erant nubila: a művészetnek nem szabad meghalnia!

A megmaradt alkotmányos tanács a város municipalis jogait még rendületlen őrzi, tagjai egymást a §-sok sötét utain testvérileg támogatják. A tanács pedig, hogy in corpore egy a mint volt megmaradt, arra legtöbb okot a mult rendszer alatti kezelés és bíráskodás adott, melytől ugy az egyesek, mint a városi közpénztára szinte megfagyott, s egy ilyen honfias érzelmű városban, hol az ipar és kereskedés egymással versenyez, hol minden ház jólére törekszik s a haza közügye adójával nem késik, a tért eldobni, megbocsáthatatlan hiba lenne.

A reménydús tavasz meleg sugárai békésszöntének a testvér Küküllőmegye térs földjére, melynek szabad szelleméről a journalistica annyi szép s dicsőt feljegyezte. Az olvasók emlékeztethetnek annak elveihöz hű maradt főispánja Gr. B. F. urnak a mult nyáron megyéjében tett fényes körutjáról, melyben Kund és Jüvedics helységek is részesültek, hol a közszeretben álló főispánt a szász vendégesszeretet történetében nem olvasható ovatióval és szívéllyességgel fogadták, ki bucunja alkalmával a megtiszteltetést ösmert nyílt tárczája helyett csak az előjárók többszöri kérelmére, hogy őket ne sértse meg, meleg kézzorítással viszonozá.

Az idők e közben változván, a főispán fényes pályájáról lelépett, mire Kund és Jüvedics helysége a körut alkalmával tett községek számlájával nem készt. A két község által beadott és hiteles kezekből átvett számlákból a nevezetesebb pontokat átfordítva, mint példányképét a szász vendégsszeretet magos árrának, feljegyzem, mint következik:

A kundi ebéd árjegyzéke:

A lovas legények, kik előre mentek	3	36	kr.
A komiték és a helyi zenészek, kik elfogadták	5	76	"
A pandurok, kocsisok, s kik még velel ittak	3	60	"
6 személyre 2 font fekete kávé és ezukor	3	24	"
Egy farsálgatás	—	20	"
Milch und Ram, Tej és fele	—	54	"
Összesen	35	62	kr.

A jüvedicsi reggeli árjegyzék 4 személyre:	1	20	kr.
8 font hus a specierei boltból	1	60	"
Egy fél juh	5	40	"
3 veder ó bor	4	20	"
15 kupa új bor	2	40	"
7 kupa pálinka	1	80	"
Két pár csürke	1	60	"
Egy fazék káposzta	—	—	"
Összesen	30	12	kr.

Ezen számlákat a gr. főispán ur egy átirat mellett kitisztaltá végett az illető kerületi alispán Sultiu urhoz **) utasította; kinek a számlákra tett és folyó évi febr. 10-ről kelt érdekes válasza szóról szóra ez:

Válasz: „Jóllehet Kund és Jüvedics községe mult év aug. 28-án és 29-én az ebéd és reggeli kifizetését el nem fogadta, ugy főispán Gr. B. F. urnak elelmi szerekek ellátott szakácsát viszszaütasította, melyekből azt kelle következtetni, hogy a közszereteti főispán elfogadtatása szerencsétjét magának akarja fenntartani: mindazonáltal a gróf főispán urtól megrendeltetvén nekem a kérdéselt összegeket liquidálva feltérjeszteti, ebből kifolyólag, mintán Kund és Jüvedics községe ezen költségek kitisztázását és kifizetését nem várva, gr. B. F. ur ellen, főispáni méltóságáról lett lemondása után rögtön követelileg lépett fel és oly számlákat nyújtott be, melyek a valótanság mellett a legjobb esetben a nyereszkedés vagy belyéget hordják magokon, továbbá ezen eljárással az illető községek magokat mint prudensek és circumspectusok, ki nem tüntetvén; tehát a számlában írt 35 ft 62 kr helyett Kund községének az ebéd árát 6 személyre 8 fttal, a kocsis ebédjét 80 krral, egy véka zabot 70 krral, négy porcio szénát 40 krral és így összesen 9 ft 90 krral osztrák értékben állított meg.

A jüvedicsi reggeli illetőleg, minthogy a község elősmérése szerint a gr. főispán ur három kísérő tisztviselőjével csak néző volt, a nézésért 4 személyre 4 új fttal, remélem grófi módon fogja magát a község megjutalmazva találni, a számlát többi pontjai pedig, melyeket megírtani, anynyival inkább a község számlatába bétenni nem lehet, mig az általam elrendelt büntenyítő vizsgálat lefoly, függőben maradnak.

A liquidált összeget a gr. főispán ur udvari tisztje által az illető községnek rég kifizetette és így ezen követelés el van enyészteve, hogy a hetes bizottmány szönyegére ne kerüljön. Mi pedig ezen tényekről a töltök eldisputálni akart civilisatio érdekében csak annyit jegyzünk meg:

Omne nimum nocet,
Sicuti figura docet.

Csiki József.

*) Egy classicus levelet vesznek olvasóink, melynek olvasása után még kevesebb fogunk csodálkozni, hogy Maager ur számlák nyeresimert akarta az államot az adósságtól megmenteni.

**) Az alispán a mint tudva van, román születésű. Szerk.

M. Várhely, márc. 17-én 1862.

Tegnap este kezdette meg a helyi műkedvelő-társulat előadásait „A mama” című vígjátékkal, a helyi ev. ref. főtanoda nem rég alakult s már is szép reményre jogosító zenekara javára, mégpedig igen jól. Az Apolló-terem — jelenleg színházunk — a zsufolásig telve volt, elannyira, hogy sebb számú közönséget aligha látott valaha; szinte lehetne állítani, hogy talán a legjobb akarat mellett se fért volna be tíz egyén. Uri hölgyek kénytetek a hely szűke miatt az állóhelyen állani. Ha ily tele színház lett volna tavaly Follinus urnak bár hetenként kettő — ughyszem — az idén se feledne ide bennünket! A tiszta jövedelmet nem tudom bizton, de 200 frton felül leend.

Általában az egész jól játszott; hogy sok fungens társulatnál jobb, az is igaz. Taps és kihívás nem hiányzott, ugyszintén vírágesorok is repült be a szinpadra, a mamának T. P.... Jánosor asszonyok igen méltán egy csomó zöldkaszorú is. Megemlítendő, sőt kiemelendő az előadásokhoz alakult műkedvelő zenekar is Kovács Sándor ur vezénylete alatt, mely áll 24 tagból. Szintén igen jól zenéltek. Minden jól ment, csak hogy nagyszerű meleg volt: jobban izzadtak a nézők, mint a játszó, bár is hogy egy párt kivéve most voltak először szinpadon. Legközelebb adni fog a „Vén bakancsos” és így tovább, minden héten lesz egy előadás jótékony cselokra.

Nem tehetem, hogy elhallgassak egy igen kedves jelenetet, melynek szemtanuja lenni szerencsés lehettem. A mult szombaton, márczius 15-dikén reggel az ev. ref. főtanoda nagy termében ugyanis e napra, mint általában igen tisztelt tanárunk jogtudor t. Dózsa Elek urnak születése napjára, a m. vásárhelyi jogászok a t. tanár ur arczképét, melyet Eröss Gyula ur igen élethiven talált el olajbani festésével, e következő s tiszta szívöl eredő szavakkal adták át illetőleg leplek meg: Mélyen tisztelt tanár ur! A m. vásárhelyi jogászkar baládatossága legmélyebb tisztelete és hódoló elismerése zálogául ez arczképet nyújtja át, emlékeül azon becses napnak, mely a t. tanár ur születésével mai nap ránk mosolygott! Méltóztasson töltünk ugy fogadni, a mily romlatlan szívvel, őszinte tisztelet, szeretet, ragaszkodás és örömmel nyújtjuk át, azon szívünk mélyéből eredő kíváncsatunk csatolván meg hozzá, hogy e mai napot még többször és sok éven át engedje elérni a tanár urnak az isteni gondviselés és tartsa meg az Isten drága életét e sokat szenvedett hon és zaklatott haza fölvirágzására és az erdélyi ifjuság vezetésére. Eljen! eljen! eljen! Az egész jogászkar lelkesülve kiáltá a háromszoros éljent. Nem tudom, mert lehetlen is e jelenetet ugy leírni, a mint volt. Megható és dicső vala — ughyszem — mindnyájának, kik tanultak tőle, és szeretet eme nyilvánítása igen meglepő érdemes tanárunkat, meg- és áthatva a jelenet magasztosságától ilyképpen szóla: „Kedves barátim, édes tanítványaim! Valóban igen nagy örömet okozó édes meglepetést szereztek önök most nekem! Szerencsésnek, jelenben kétszeresen szerencsésnek érzem magamat, hogy ismét elfogalhattam ezt a tért, melyen az annyira szeretett drága hazáért s önkért munkálkodhatom annyit, a mennyi e gyenge erőmből telik... A volt életemnek egyetlen feladata, hogy az imádott hazának tehetségemhez képest mindenütt a lehetőleg használjak, azon imádott hazának, melyért mindnyájunk egyiránt lelkesülünk. Mondhatlan örülök, ha némileg sikerült kitzított cézom! Önök arczképpel ajándékoztak meg engem. En ez arczképet családom legbecsesebb kincse gyanánt fogom mindig tartani. De tartsák meg önök is képetem, nem azt, melyet az idő, az élet megváltoztat, elenyészt, hanem elvem és szellemem azon képét, mely mindig az igazságot és törvényünknek tiszteletbentartásáért élt, hogy majd a honnak javára és virágzására szolgálhassanak; tartsák meg emlésköbök öreg, de kegyeteket mégis fiatal lélekkel szerető tanítójukat. Ismételve köszönöm.” A jogászok száma százan felül van, kiknek nagyobb része kir. táblai inok is egyszerűsmind, a tanítás és tanulás szépen megy, haladunk. Adja Isten, hogy mihamarabb használhassuk is szép törvényeinket!

J. D.

M. Várhely, márc. 7-én, 1862.

A tavaszi hónap dacára kemény téli időnk van. Az erdőkön az üles hó még mozdulatlan áll. A vizaradásoktól csak az Isten különös kegyelme óvhatja meg Háromszék nagyrészt. Veteiseinkről meg semmit sem mondhatunk, minő reményre bizzatnak, Isten tudja. A drágaság egyébiránt nagy.

Politikai életünkben közigazgatás és törvénykezés csak pangó állapotban van. Igazat vagy jogait most bárki is hasztalan keresné valahol, mert egy helyt lemondott hivatali testület, más helyt még szervezeten állapot, közzavar itt és amott. Dicséretre legyen mondra az alkotmányra megért székely népek, ezen abnormis állapotnak dacára, rendetlen kibágások, személy- és vagyonbiztonság megbáborítása sehol elő nem került. Elannyira, hogy a bünesetek sokkal gyérebbek, mint voltak a hajdani Bach-rendszer alatt.

Az administrator munkálata lassan halad. A közigazgatási mezőben még felette sok a hézag, a törvénykezésre nézve még tán csak a combinatiók terén állanak.

A k. vásárhelyi tanács lemondása is elfogadtatott felsőbb helyen, s értesítettett is róla a községnek. Szervező biztosul kinevezetett az administrator Dániel Imre ur, minden órán várják a szervezésre városunkba. A szervezésről annak idejében tudósítani fogja önt t. szerkesztő ur. Ojtozi.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Ugy esett értésünkre, hogy a műkedvelő társaság előadásából a jövedelem 1035 ft 10 kr, miből levonva a költséget 335 ft 10 kr, a megmaradt 700 ft o. é. az illetők a színház belsejének rendezésére ajánlották fel. Az ajánlat annál jobban van választva, mert valóban ideje már, hogy színházunk ügyén valamit lendítsenek. Mint bizonyost közöljük, hogy a műkedvelő társaság folytatni fogja előadásait. Legközelebb a köztetsést nyert „Angolosan” fog indítást színtre kerülni, egy más új vígjáték kíséretében.

Múlt számunk színházi rovatába egy feltűnő nyomdai hiba csúszott be a sorok rendezésénél. Ugyanis az olvasható ott, hogy Rajz a „Troubadour” opera előadása folyton alakító tehetségének szép jelét adta. E reflexio a „Székely támad és Székely bányá” című eredeti darabra tett megjegyzések közé lett volna sorozandó. A hiba tehát ezennel helyreigazítottatik.

— Martius 15. d. k. — írja a „Vaterland” — mint az 1848. évi magyar mozgalom kitörésének évnapján Pesten a kerepesi temetőben néhány fiatal ember jelét meg, a kik több siralmot, s különösen az ezelőtt két évvel meglőtt s elhunyt Forinyák sirját koszorúkkal díszíték fel. Az ifjúság ezen kegyeletes ténnyel nyugodtan folyt le; a rendőrség részéről semmi akadály nem tétetett, s a nyugalom és rend perezzre se lőn megzavarva.

— Szegeden a hazai vízkárosultak javára rendezendő sorsjáték 15,000 sorsjegye pár nap alatt elkelt. Ennélfogva a sorsjegyek a bizottmány által még 50 sorozattal szaporították.

— Bloomfield lord angol követ a bécsi udvarnál, három napot töltött a pesti társadalmi körökben, s 18-ikán reggel visszament Bécsbe; neje azonban Pesten maradt, hol tovább is időzni szándékozik.

— A pénzügyminiszterium rendelete minden börtentervezőnek kötelességévé teszi, hogy a pénzékeken tett vizsgálat után a hiányzó börtennységre járó adót 48 óra leteltével annnyival bizonyosabban megfizessék, mert különben katonai executio útján fog rajtok felvételtetni.

— A „P. L.” híradása szerint titisz. Szelebi András evang. lelkész Losonezon, a Gusztáv Adolf egylettől e napokban 3920 ft 90 kr. kapott, mely összeg különböző részekben 15 evang. község közt osztatik ki. Ezek közt Losonez és Eperjes 8—800 ft-ot kaptak, Puchó 395 — Svábóc ugyanennyit, Majerka 282 s Szulóc 264 ft-ot kaptak. A Gusztáv-Adolf egylettől — írja az említett lap levelezője — nem csak azon érdeme van, hogy a magyar evangélikus templomokat segíti, de még az is, hogy Magyarországon ösztönzött adott hasonló egylet alakítására, s Losonezon ilyen már két év óta létezik.

— Bécsből írják, hogy ottan egy 18 tagból álló román küldöttség, mely már 1 hét óta itt időzik s a császár ő Felsége visszaérkezését még fogja várni, tegnap délelőtt adta át Schaguna püspök vezetésével Rajner főb. ő cs. k. fenségeinek azon a küldöttség tagjai által aláírt folyamodványt, melynek tárgyát a román metropolita választása s egyházi önkormányzatuk helyreállítása végett 40 egyházi és 60 világi tagból alakítandó congressus engedélyezése iránti kérelem képezi. E küldöttség 10 tagja Magyarországbeli, az aradi püspök és Mocsonyi urak vezérlete alatt, 4 tagja erdélyi Schaguna vezérlete alatt, 4 tagja pedig bukovinai Bendella archimandrita vezérlete alatt.

Rajner főhercegtől, ki a kérvény átvétele mellett ígérte, hogy ez ügyet ő Felségének legmagasabb figyelmébe ajánlandja, a magyar kir. udvari korlátnoksághoz jött át a küldöttség. Itt a magyar kir. helytartótanácsnak kinevezendő titkárok felett éppen iles volt, a fő- és alkanicellár elnöklötte alatt; a főkanicellár tehát teljes ünnepélyességgel tanácsosai élén fogadta a román küldöttséget, oly előzetesekkel és nyájassággal, milyen fogadtatást e küldöttség későbbben nem Nádasdy grófnál sem Schmerling, sem Lasser ő exeljánál nem talált.

— Az „Oester. Ztg” azon hírt, mintha azon szándék léteznék, egy nyilatkozatot bocsátani ki az iránt, hogy a magyarországi gyűlés még nem hivattathatik egybe, s e mellett a Császár maga állíttatná ismét előtérbe, a miért gr. Forgách Velenczébe utazott volna, nagyon valószínűtlennek tartja. „Valóban annyit tenne, u. m. a nevezett lap, mint a korona tekintélyével játszani, ha azt minden percében előtérbe akarván állítani; azzal tekintélye csak elhasználtatik és gyöngöttetik. A mi legmagasb, annak nem szabad minden napivá válni.” Arany szavak, csak illő helyére kell adni. — jegyzi meg a S.

— 85,000 emberből álló njonez-illeték a birodalom tartományaira következőleg osztott fel: Alsó- és Felső Ausztria és Salzburg: 5749 embert, Stíria 2624, Karintia 848, Tengervidék 1226, Lombard-Velencz 6417, Csehország 12,497, Morvaország és Slézia 6121, Galicia és Bukovina 13,285, Dalmátia 896, Tirol 1132 njonezot, összesen tehát 52,000 t állítnak. A többi 35,000 njonez-illeték a „Lajtháninenni” részekre esik: Magyar, Horvát, Tótország és Erdélyre.

— A „M-g” zágrábi levelezője írja mart. 12-én: hogy a dvorana kaszinó társaság által közgyűlésileg letett Frigan igazgatósági elnök társaisal, a kir. helytartósági tanács előtt panaszt emelt a közgyűlés e tette ellen, kérvén egyszersmind visszahelyeztetését; a közgyűlési eljárást törvénytelennek s szabályellenesnek nyilvánítván, mivel ezek szerint az igazgatóság egy évre választatik. Ezt megtudván az új igazgatóság, Frigan, Hawlicsek s Zsuvics urakat a társaság tagjai sorából kitűrték. Ennek következtében ismét panasz nyújtott be, s ennek következtében a zágrábi kir. helytartótanács Pogledics Alajos helytartósági tanácsos személyében biztost küldött ki e ténnyel nyomonkására; f. h. 9-én s 10-én mind a két igazgatóság tagjai kihallgattak és miután mind a két fél replicált s duplicált — volt — várjuk a helytartósági hatóság eldöntését. — E tétért csak a közgyűlés lehet felelős. Kíváncsiak vagyunk a törvényhatóság határozatára a társaság közgyűlése ellenében. — Az inség a horvát földön igen nagy — s azon 13,000 forint, mely az ismert sorsolók következtében, az akkori inség megszűnése folytán, a horvátországi gazdasági egyesület tőkéje szaporítására szenteltetett, most inkább mint valaha jó szolgálatot tette az éhező népek. — Kvaternik ismeretes horvát-tótországi tartományi gyűlési követ, az elkövetett röpirat következtében, bírói nyomozás alatt van, e röpiratban, mely folytatása a tavaj kiadott „Politica razmatranja” „politikai elmélkedés”-nek, sokkal szelidebb kifejezéssel s indulattal viseltetett az anyaország irányában. Különb Kvaternik ur a bánt figyelmzetté, hogy ő nem osztrák, hanem francia alattvaló — 1855-ben kivándorolt Oroszországba — később Párisban tartózkodott.

— Erdő-Szentgyörgy földmives osztályának ev. ref. és görög n. e. tagjai 2800 ft-ra menő államkölcsönt adományoz-

tak a helységükben jobb lábra állítandó iskolák gyámolítására. Az irt összeg két részre osztva a ref. és g. n. e. egyház előjáróságának adatott át azon föltétellel, hogy 1180 ft után járó 56 ft kamat évenként az iskolatanító fizetésére fordíttassék, s az utóbbi egyház e fizetést már folyamatba is indította.

— A „P. H.”-ben olvassuk: b. Schaguna András g. n. e. érsek és Ivackovics Prokop aradi püspök tegnapi délután (mart. 10) déli 12 órakor Rainer főhercegtől külön audientia fogadtattak. Mocsonyi András és Antal Bécsbe utaztak, hogy a román-görög egyház adminisztrációjának a szerb egyháztól való elválását kérvényező küldöttséghez csatlakozzanak, mint e célra megválasztott tagok. A küldöttség ő Flge Velenczéből visszatérteig Bécsben marad, hogy audientia nyerjen.

— Selmecről írják nekünk: Száz éve annak, hogy dícsőült Mária Terézia megalapította a selmeci bányász-akademiát. 1762-ben kiadott rendelet által lőn ez megalapítva. Az idevaló ifjúság elkötelezetté tette a százados évfordulatot a tudomány iránti kegyeletből fényesen megünnepelni, mégpedig folyó év augusztus havában. A nagyszerű ünnepélyre meg lesznek hívva Magyarhon minden egyetemei, akademiái, valamint sok külföldi is. A programmal annak idejében szolgálndok. Láng Nándor.

Nyilatkozat.

Tisztelt szerkesztő ur! A „Kolozsvári Közlöny” idei 32-dik számában, udvarhelyi ref. lelkész T. Bacsoni Ádám urnak egy óvástételt olvastam az udvarhelyi év. ref. egyházmegye Januárhóban Szoloknán tartott részletes gyűlésének azon határozata ellen, melynél fogva a sz. udvarhelyi év. ref. főtanoda részére még 1856-ban önként megajánlott, papok és iskola tanítók közt jövedelmi arányban felosztott örök alapítvány, jelen 1862. éven kezdve megtagadtatik.

Hogy minő ok, vagy okok indíthatták a részletes gyűlés jelen volt tagjait e határozat hozatalára, azt én, ki családi körülmények miatt e gyűlésben meg nem jelenhettem s az óvástételben is megemlítve nem láttam, nem tudhatom; de lett legyen az ok bár mi: véleményem szerint is a részletes gyűlés jogkörén kívül esik, az önként tett, s a község zsinat és miga egyházi fő tanács által már megerősítve lévő alapítványt megtagadni. Különben is nem oly időket élünk, melyben iskoláink fenntartásának forrásait apasztatunk szabad lehetne. Azért csak meggyőződésemet követem, midőn nyilatkozatomat, hogy én e határozat dícsőségében, mely egyházmegyénket, a közvélemény előtt az iskola ügye iránt valóban nem irigylendő színben tünteti föl, nem csak osztolni nem kívánok, sőt az ellen, a T. Bacsoni Ádám ur óvástételéhez csatlakozom. N. Galambfalván marcius 10-én, 1862.

Kelemen János s. k.
N. galambfalvi ref. lelkész.

POLITIKAI HIREK.

Franciaország. Páris, márt. 14. A hangulat itt semmiesetre sem aggasztó. A múlt napokban uralgott izgatottság csillapult s minden arra mutat, hogy a clericalis izgatások nem igen találnak fogékony kedélyekre. Olynemű törekvéseknek jöttek nyomára, melyek arra voltak számítva, hogy a hadsereg altiszteit forradalmi mozgalmakra csábítsák. Ezek közül néhányan complicitálva is vannak s állítólag az afrikai gyarmatokba fognak küldetni. Hir szerint a császár neheztel Napoleon hercegre a senatusban tartott beszédeiről. Mondják, hogy sirva fakadt ily panaszra: „Jóltevéjét és fiamat megakarja a tróntól fosztani.” — A francia lapok nagy rokonszenven nyilatkoznak a porosz nép mellett. Hivatalos jellegű tudósítások szerint Ausztria és Törökország megegyeztek azon intézkedések iránt, melyeket tenni szándékoznak, hogy a görög felkelés a királyság határain át ne csapjon. — Már több francia püspök elindult Rómába a japáni vértanúk szentek közé számításának ünnepélyére.

Néhány nap óta Páris és Szt. Pétervár közt élénk sürgönyváltás foly, minek czéja, hogy a két udvar közt darab idő óta meghidegült viszonyt barátságosabbá tegye. Állítólag a szentpétervári udvar részéről történt a kezdeményezés, hogy a jó egyetértést Franciaországgal ismét helyreállítsa; s erre az indok a török-görögországi dolgok fejlődésében rejlenek, melyet Szt. Pétervárt nem tekintenek közönyösen.

Olaszország. Genua, mart. 9. A provvedimento bizottmány gyűléséről írják: A Paganini színházat, melyben a provvedimento gyűlést tartja, számíthatatlan néptömeg körveszi, zsúfolva van belsége. A terem fényesen ki van világítva, a páholyok a város legválogatottabb köreiből tartozó hölgyek, idegenek és más nézők által elfoglaltak.

A színházhoz vezető utcákon minden ablak nemzeti lobogóval van díszítve, és tömve nézőkkel. A kit látni akarnak, Garibaldi tábornok; tizenkét órakor kocsin fog áthalolni a tömeg, kísérve legkitűnőbb baráti és az ellenzék néhány tekintélye által.

A tömeg Garibaldit látva, lelkesülten utána torlódik a színház felé, de a városi poroszok néhány intő szava elég a rendet helyreállítani.

Garibaldi belép, és végtelen éljenzéssel fogadtatik; helyet foglal a színpadon, a hova lőn állítva az elnökség asztala és a lapok levelezői; olasz és francia zászlók lobognak mindenfelé a színházban és az elnöki szék fölött is. A comiték háromszáz követe a földszint foglalják el. Garibaldi szokott vörös ingében, tengeri késével övezve, cataloniai kalapjában jelent meg.

A megnyitó beszéd viharos helyesléseket idézett elő, és ily felkiáltásokat lehetett hallani: „Éljen az isteni Gondviselés embere, éljen a világ vezére!” stb. Campanella szónokolt Garibaldit után. „E gyűléseket — ugymond — hivatalva van alapját letenni azon néphalálnak, mely 1848-ban csodákat szült, és napjainkban, a „villa di Quartotól” Gaetához vezető hadjáratban látta kifejezését, bámulatra ra-

gadván a világot. Ha mi 24 millió torokkal kiáltjuk Antonelli fölébe: hazudtál; ha 24 millió átkot mond a világi hatalomra, s a szavakat tettek követik, s ha, mint Garibaldi akarja, egy millió fegyvert szerzünk és azt katonáink kezébe adjuk, meg fog szűnni az idegenek — minket becsümlő — elbizakodása. Az alkotmányon belől kell szervezni magunkat, fegyverkezzünk, és mutassuk meg a világnak, hogy Európában addig nem lesz béke, míg Olaszország nem jut fővárosának birtokába.” — Az egyesítendő társulat szabályainak részletes tárgyalásánál Garibaldi az 1-8 cikkhez hozzászólt. E cikk így hangzik: „Az olasz demotracia, minden társulatok egyesítésére, és hogy végzése és kívánságai egy szabad választás útján alkotandó középpont által lehessen képviselve, egyesületi szerződésre lépett e cím alatt: „olasz demotracia unio.” „E cikk” — nygmond Garibaldi — „egy program, mindnyajunk programja a plebiscitum; indítványozom tehát, hogy minden egyesület külön honi elnevezést vegyen magára, a genuai egyesület pedig középponti egyesületnek nevezessék, de nem azért, mintha székelyének mindenkor Genuának kellene lenni, nekünk más központunk van, mindnyaján ismerjük. Az unio szép elnevezés, de nekem ugylátszik, megfertőztetett. Föllemnek jól hangzanék, ha ily elnevezést választanánk: „Olasz felszabadító egyesület.” (Associazione emancipatrice Italiana.)

Az egész szabály 274 szavazattal 1 ellenében el lőn fogadva. A mai ülésben választottak a központi képviselőt; ezután olvastattak fel azon bizottmány jelentése, melyre Mazzini visszahívásának kieszközölése bizott. Ricasoli és Ratazzini történetek eziránt lépések, most Garibaldit bízzák meg Mazzini visszahívását kikérni. Továbbá egy petitio tervezetett a parlamenthez az általános szavazati jog életbe léptetésére.

Turin, mart. 14. Ratazzi megnyerte a király beleegyezését Mazzini visszahívására. Mondják, hogy ő flge e tárgyban levelet is irt Napoleon császárnak, melyben kimutatja, mily nehézségek származnának abból, ha a visszahívási rendelet alá nem írná. A császár válasza még nincs tudva.

Németország. Berlin, mart. 18. A mai hivatalos lap jelenti: Auerwald, Patow, Bücker, Schwerin és Bernuth, rangjok és címjök meghagyása mellett, államminiszteri hivatalaikról felmentettek. Haydt pénzügyminiszter lesz s viszi ideiglenesen a kereskedelmi ügyet is; Izenplitz földmívelési, Mükler vallástgy. gr. Lippe igazság- és Jagow rendőrnök belügyminiszterek.

Hir szerint az újabb válságok nemhogy gátolnák az olasz királyság elismerését, sőt elő fogják segíteni. Az elismerési okmány már alá is volna írva a király által s csak közzétételre vár. Bismark-Schönhausen báró szt. pétervári követet hírtelen Berlinbe hívták, mely körülménynek nagy fontosságot tulajdonítanak, miután a báró legmegleőbb védője azon eszmének, hogy a Hohenzollern ház hatalma Németországban terjedjen s hogy Porosz-, Francia- és Oroszország közt szövetség kötéssék.

Görögország. Athene, mart. 14. A Nauplia melletti külső sánczások, kivéve „Szent Ilyés”-t, melynek el-estét legközelebről várják, tegnap a királyi csapatok által szuronysegezve elfoglaltak. Egy hadi gőzös 200 emberrel, valamint egy francia és egy angol hajó a Pyrausból elindultak Syrába.

A fenebbi táviratot az „Ost. D. P.” következő észrevétellel kíséri: Ha itt, a mint feltesztük, egy Nauplia elleni rohamról van szó, meg kell vallanunk, hogy a dolog kissé meglepő, midőn a rohamról tudósítás a közepén kezd, míg a kezdet nincs tudva előttünk. Az utóbbi sürgönyök szerint a felkelők fegyver- és lőszerezéssel, előnyös állásban főlörányira voltak Nauplia előtt. Jelentékeny ütközeteknek kellett tehát történni, hogy a felkelők állásukból kiverve a városba szoríttassanak, s most már ez maga is a királyi csapatok egy szerencsés szuronytámadásának tárgyává legyen. Az egész jelentés, végzi az „O. D. P.” igen szagztatott és homályos, mintsem hogy bővebb tudósításokat ne kellene bevárunk, mielőtt a görög királyi csapatok helyzetéről fogalmat képeznénk magunknak. Mindenesetre feltűnő, hogy Athenéből nincsenek egyenes tudósításaink. (A fenebbi sürgöny Konstantinápolyból jött).

A „Sch. Corr.” írja: Több oldalról állítják, hogy a görögországi újabb eseményekben az olasz befolyások jelentkezték volna, s eleinte a görög kormány is e gondolatra jött, azonban utána járván a dolgoknak, semmi olyanak nyomára nem jöhetett, annál kevésbbé annak, hogy az atheni olasz követ az eseményekre befolyást gyakorolt volna, ellenkező esetben a görög kormány rögtön elmozdítását kérte volna onnan Mamiáni grófnak. Azt hívék eleinte, hogy Kalergis párisi görög követnek hírteleni Turinba utazása e célból történt volna, azonban illetékes helyről jelentik, mikép Kalergis azért ment Turinba, hogy az olasz szabad csapatoknak Görögországba készülő tengeri hadjáratára gátolag működjék. Diplomata körökben beszélük, hogy a görög udvar hadserege nagyobb részének esküszegése miatt, Görögország védtartalmaiból fordul, trónja védelme ügyében erőyes lépésekre szölitván fel azokat. E hir megvalósulása esetén várható, hogy Görögország védtartalmai közül valamelyik, vagy tán többen is be fognak avatkozni.

Ugyanazon lap biztos kútfőből értesül, hogy a syrai felkelők Victor Emanuel harmadik fiát királylyá kiáltották ki.

A „Daily Telegraph” attól tart, hogy Angolország, mint Görögország egyik védtartalmaságát, a görög felkelés beavatkozására kényszerítheti s így Görögország többi védtartalmaságával könnyen összehittközésbe hozhatja, mivel minden görög bonyodalom nagyobb-kisebb mértékben a keleti kérdést érinti, erre nézve pedig Angol-, Francia- és Oroszország közt még bizonyosan nem uralkodik teljes egyetértés.

Törökország. Egy raguzai sürgöny szerint e hó 18-án a törökök megszállották Grabovót s a Vukalovich által megszállva tartott Ivi ellen nyomultak. Ütközet is volt, de az eredmény nincs tudva; azonban a törökök előrenyomultak.

Ujabbak. A „K. Korr.” írja mart. 18-ról: Többé nem titok, hogy a birodalmi tanács alsóházi bizottmánya Plener pénzügyminiszter ur bankügyi előterjesztését elvetette, s ezt a miniszter urnak is nyíltan tudtára adta. A bizottmány most új tervet dolgozik a valuta rendezésére.

— A „M. Sajtó”-ban olvassuk: Windischgrätz herczeg haldoklik. Wratisslaw gr. tábornagyot magához kérte s előre megbizta, hogy temetésén vezényeljen. Együttal figyelmeztette, hogy vigyázzon, nehogy meghússze magát, mert ez veszélyes s ő is ennek következtében hal meg.

— A „P. Napló”-nak távirják Prágából e hó 18-ról: Reményi hangversenyét nagyszerű siker követte. Zajos „eljen”- és „slava”-kiáltások, cseh költemények, virágsokrok, koszorúk, magyar és szláv tricolor, hus-

síták dala és Rákóczy-induló, valamint a roppant számmal megjelent hallgatóság rémitő zaja kíséretében. A cseh tekintélyesb nevezetességek majd mind jelen voltak.

— Turin, mart. 17. A követkamara ülésében Gallenga interpellálta a miniszteriumot a program egy lényeges pontja iránt. Dondes Reggio bizalmi vagy bizalmatlansági szavazatot indítványozott. Hoszsza vita után a ház abban állapodott meg, hogy a bizalmi szavazatot megkülönbözteti a támogatástól.

— Páris, mart. 18. A követkamarában Billault a kormánynak a Szent Vince- és Pál-társulatok irányában követelt magatartását védelmezte; s ragaszkodik a kormány azon jogához, mely szerint ő nevezi ki a társulatok elnökeit.

— Uj-York, mart. 4. A déli szövetségettek se-rege felgyújtotta Columbus erődöt s az ágyukat, vala-

mint minden értékesebb holmit magával vive Randolph erődbe vonult vissza.

Gabonaár Kolozsvártt Martius 20-án 1862.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztabúza 5 frt 20 kr. Elegybúza 4 frt 30 kr. Rozs 4 frt 20 kr. Árpa 2 frt 40 kr. Zab 1 frt 65 kr. Török-búza 3 frt 30 kr. Pityóka 2 frt — kr. Marhahús 18 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Martius 21-kén: Nemzeti kölcsön 84.10. 5 %, Metalliques 70.15. Bank-részvény 828.—. Hitel-részvény 203.30. Váltó Londonra 136.70. Ezüst 135.75. Arany 6.49.

Martius 19-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.—. Erdélyi 67.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Sz. 5701 1862. HIRDETMÉNY.

Az oláhországi marhák között létező megnyugtató egészségi állapotról biztos tudósítá-sok érkezvén, azok alapján az Oláhországban Erdélybe hajtandó marhákra nézve határozva volt tíz napi vesztégidő öt napra szállítottat le. —

Mi is ezennel közölni szeretnénk.

Az erd. kir. főkörmányszéknek Kolozsvártt, mártius 14-én 1862-en tartott üléséből.

Sz. 1130. Pályázat.

Az erdélyi postakertületben egy utolsó osztályu postatiszti- esetlegesen járulnoki állomás 525, illetőleg 315 frtnyi évi fizetéssel és 600, illetőleg 400 frtnyi biztosíték lefizetése mellett betöltendő.

A kellőleg okmányolt kérvények ezen állomásért folyó évi április 10-keig ezen posta-gazgatóságnál beadandók.

N-Szeben, mártius 13-kán 1862. Az erdélyi cs. kir. postaigazgatóságtól.

Sz. 1783. 1862.

A kolozsvári tanács, mint törvényszéktől jelen hirdetmény által köz tudomásra juttat-tik, hogy kolozsvári bejegyzett kereskedő Krémer Sámuel kérésére, ki fizetési tebe-telenségét bejelentette, összes fölkelhető és ez országban levő minden javai felett az egyezkedési eljárás [Vergleichs-verfahren] megnyitása megengedett, és ezen egyezkedési eljárás vezetésére városi tanácsos Fries Albert mint törvényszéki biztos neveztetik ki.

Erről az összes hitelezők azon megjegyzéssel értesítettek, hogy az egyezkedési tárgyalásra való meghívás és a követelések bejelentésére kitűzendő hatánap külön fog ki-hirdettetni. —

Kolozsvár Sz. kir. városa tanácsának, mint törvényszéknek 1862-ik év mártius 12-én tartott üléséből kiadta Gothárd József id. főjegyző.

Sz. 60. 1862. Hirdetmény.

Az erdélyi nagy fejedelemségbeli megyék bel képviselete választása iránt kibocsátott választási rend 18-ik §-sa értelmében, Thorda-megye nagyobb földbirtok osztálya-ban tartozó választásra jogosítottak összezeiratván, ezen összezeirások Thorda-megye főis-pányi hivatalos helyiségében Thordán a megye házában nyilvános megtekinthetésre ki-vannak téve, mely ellen a nem jogosítottak felvételét, vagy jogosítottak kihagyását illető felszólalásukra a hatánap f. év mártius 29-ig azon hozzáadással vizsztatásittatnak, hogy a határidő eltelté után történő felszólalások mint elkésztettek vizsztatásittatnak.

Torda, mártius 14-én 1862.

5440 1862. Idézés.

Belső Szolnok-megye tisztségének, f. januar hó 4-én 205 szám alatt kelt jelentése kö-vetkeztében, alsó-gyékénési Darabant Pétra és Arkalie Kozma, dengelegi Pap Kozma és Nigó Antal, Dézs-aknai Raduly Nyikulaj, girolti Tamás Mihály és Moldován Mihály, némai Be-nedek József és ormányi Karezia Danyila távollevő és esmeretlen helyen tartzkodó katoná-k köteleztettek ezennel felhivatnak, magokat folyó évi sorozás alkalmával az irt megyében, az illető sorozó bizottmány előtt anynyival inkább jelenteni, mivel ellen esetben szökevények-nek fognak tekintődni. —

Az erd. n. fejedelemségbeli kir. főkörmányszéknek, Kolozsvártt, februar 24-én 1862 tartott üléséből. —

362 1862. Hirdetmény.

Mely szerint Dézs városa csatáni réz jóságá minden javadalmaival e folyó 1862-ik év május 1-én dél előtt 10 órakor a Dézs városi tanács irodájában tartandó árverezés ut-ján, folyó 1862-ik év november 1-től az 1868 1k évi october utolsó napjáig haszonbérbe ki fog adni; — a kikiáltási-ár 1280 frt osztrák értékben, — az árverezési feltételek az ár-verezés előtt is a városi tanács irodájában megtekinthetők, — az árverezők a kikiáltási-ár 5%-ját bánatpénzzül letenni kötelesek.

Pétsy Imre főhadnagy. Banyai István f. jegyző.

INEM HIVATALOS.

(514) Gróf Pejacseovich Márknő gróf Bethlen Hermina ő méltósága Nyárad-Sz. annai jóságá, igen kedvező feltételek mellett, eladó. — Értekezhetni s a vásárt megköthetni, jóság-igazgató Demeter Károlynál: Kolozsvártt, b. királyuteza 22 sz.

(518) CZIRIÁK TESTVÉREK

KOLOZSVÁRTT

ajánlják jól rendezett

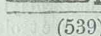
Nürnbergi, vas-, fűszer- és festék-kereskedésüket.

Aruhely: Hidutczában, tulajdon házuknál, 302 szám alatt.

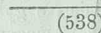
Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

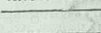
(540) Egy három éves jó vizsla eladó; értekezhetni: szap-pany-utczában 8 szám alatt.

(539) Iktári gróf Bethlen Domokos urnak, Szász-Régenhez egy órai, Tekéhez ugyan anynyi távolságra levő Szász-bányitzai, s ezen főjóságához tartozó Szász-haraszti, mind-két egész helységekben tagosított szántókból, kaszálókból álló nagyszerű birtoka, elkülöni-tett terjedelmes uradalmi legelő helyekkel, kirekesztő joggal bíró regalekkel, s urí java-dalmakkal, oda tartozó más helységekbeli rész-birtokokkal, gazdasági épületekkel együtt, jövő április 24-én kezdve több évre haszonbérbe adó, szabad kézből, — utasítást adnak Kolozsvártt, Seres László, — M. Várhelytt, Jakab János ügyvéd urak.

(538) Téglá- és cserép-ár-leszállítás. Alólírtul ezer téglá ára: 10, — ezer lapos fedél-cserép ára 20 o. é. forintba szállít-atott le. Kolozsvártt, mártius 15-én 1862. Rucska János.

(548) 22/3 1862 (1-6) A vegy-gyógyszerészeti elvek alapján leggondosabb és biztosabban készített

GYÓGYSZERES SZAPPANOK,

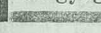
melyek sokszerű tudományos vizsgálatok s gyakorlati használatok örvendetes eredményei ál-tal jónak bizonyultak be, következő tizenkét különböző nemi teljes biztossággal ajánlat-halnak szintugy az orvos uraknak, valamint a segélyt igénylő közönségnek:

darabja utasítással együtt o. é. kr. darabja utasítással együtt o. é. kr.
Hamiblag-szappan görv. bajnál . . . 55 Kátrány-szappan, bőrhámladéknál . 35
Írta-szappan, idült bőrbajoknál . . . 35 Halmájzsír-szappan, aszknál . . . 35
Terpentin-szappan, bennelásoknál . . . 35 Epe-szappan, börtisztatlanságoknál . 35
Benzoe-szappan, bőrkeményégnél . 40 Kén-szappan, bőrkütegeknél . . . 35
Kámfor-szappan, csusz bajoknál . 35 Rozmarin-szappan, erősítőmódáshoz 35
Kaniblag-szappan, elévült kütegeknél 45 Könleget-szappan keményedésnél . 35

Az ezen szappanokhoz mellékelt utasításokban elő vannak adva azon különböző módok, melyek szerit ezen gyógyszerek legcélszerűbben használtatnak, valamint azon különfeleség is, melyben a gyakorlatilag helyesnek talált szappanforma által rég bizonyított hatásuk foko-zatával értékők neveltethek: mert a szappai forma az, mi nemcsak a szenvedőnek a külső szerek használatát könnyebbíti, hanem az orvosnak is az ily szerek hatályosb s általánosb al-kalmazását lehetővé teszi.

A gyógyszeres szappanok csak 2 1/2 obon nehézségű darabokban adnak el s hivatalosan lelett függvények mindkét végükön pecséttel vannak ellátva.

Egyedüli raktár Kolozsvártt: WOLFF J. és KHUDY J. gyógysz. uraknál. Vidéken az ösmeretes bizományos uraknál.

Cs. kir. szabadalmazott és első amerikai szabadalmat nyert

átalán kedvelt

ANATHERIN-SZÁJVIZE

bécsi fogorvos POPP J. G. urnak. Ára 1 ft. 40 kr. o. é.

[Ezen 13 év óta használatban levő szájviz a fog- és szájrészekre nézve mint egyike a legjobb óvszereknek bizonyult be, magas és fűfűrészek által toltette-eszközül használtatik, nésszerint pedig a legkínzóbb orvosi egyéniségek által számos bizonyítványokkal helyeseltetvén, minden további dicsegetés fölösleges.]

FOG-OLÓM, melylyel az ember sajátkezűleg dughatja be odvas fogát. Ára 2 ft. 40 kr Cs. kir. legm. kiválts.

ANATHERIN-FOGPÁSZTA. Ára 1 frt 22 kr. NÖVÉNY-FOGPOR Ára 36 kr. o. é.

BEZÖMÁNYOSOK: Kolozsvártt: Wolff J. és Khudy J. gyógysz. Tordán: Wolff G. gyógysz. Szebenben: Zöhrer és Müller, Steiner gyógyszerész. Brassóban: Fabick János fia és G. János fia. Károly-Fehérvártt: Sander gyó-gyszerész. Rusz, Wagner könyvárs. Segesvártt: Misselbacher J. M. Beszterczén: Dietrich és Fleischer. Dézsén: Kremer S. Déván: Büchler A. Medgyesen: Polbert gyógysz. Nagy-Enyeden: Oberth J. gyógysz. Nagy-Váradon: Janki J. Huzella. Fogarason: Nehrer, Maros-Várhelytt: Bucher D. és Fogarasi. Balázsfalván: Korvig T. Szász-váradon: Leonhardt J., és Wostch gyógysz. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahon: Ifj. Ábrahám Gábor. Debreczenben: Bozler gyógysz., Saltzman, és Csanak J. S.-A.-Ujhegyt: Deutsch József. Szinyér-Várallyán: E. Gerber gyógysz. Szathmártt: Veisz J. Márm.-Szegeden: Hoffman és Rath. Holdmező-Várhelytt: Wagner K. gyógysz. N.-Károlyban: Jellinek gyógysz. Nagy-Bányán: Tapp gyógysz. Ó-Maróthon: Pfeiffer urak.

(542) Kiadó legelő.

A maros-ludasi határon egy 600 hold kiterjedésű, jó kúttal s lakó-házzal ellátott legelő (hodáj), egy vagy két évre kiadó. — Értekezhetni személyesen vagy bérmentett leve-pek által Maros-Ludason Nyerges Ferenczcel. —

(542) Kiadó legelő.

A maros-ludasi határon egy 600 hold kiterjedésű, jó kúttal s lakó-házzal ellátott legelő (hodáj), egy vagy két évre kiadó. — Értekezhetni személyesen vagy bérmentett leve-pek által Maros-Ludason Nyerges Ferenczcel. —

(542) Kiadó legelő.

A maros-ludasi határon egy 600 hold kiterjedésű, jó kúttal s lakó-házzal ellátott legelő (hodáj), egy vagy két évre kiadó. — Értekezhetni személyesen vagy bérmentett leve-pek által Maros-Ludason Nyerges Ferenczcel. —

(542) Kiadó legelő.

A maros-ludasi határon egy 600 hold kiterjedésű, jó kúttal s lakó-házzal ellátott legelő (hodáj), egy vagy két évre kiadó. — Értekezhetni személyesen vagy bérmentett leve-pek által Maros-Ludason Nyerges Ferenczcel. —

(542) Kiadó legelő.

A maros-ludasi határon egy 600 hold kiterjedésű, jó kúttal s lakó-házzal ellátott legelő (hodáj), egy vagy két évre kiadó. — Értekezhetni személyesen vagy bérmentett leve-pek által Maros-Ludason Nyerges Ferenczcel. —